

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Gabriely Bašné a soudců Mgr. Kateřiny Kozákové a Mgr. Ondřeje Hrabce ve věci

žalobkyně: **H. T. N.**
bytem X
zastoupená Mgr. Ondřejem Fialou, advokátem
se sídlem Václavské náměstí 808/66, Praha 1

proti

žalované: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**
se sídlem Olšanská 2, Praha 3

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem spočívajícím v zadržení průkazu o povolení k pobytu č. 001331936,

takto:

- I. Žaloba na určení, že zásah žalované spočívající v zadržení průkazu o povolení k pobytu č. 001331936 s dobou platnosti do 16. 10. 2024 je nezákonný, **s e z a m í t á .**
- II. Žaloba, aby soud zakázal žalované v nezákonném zásahu pokračovat a přikázal jí vrátit žalobkyni průkaz o povolení k pobytu č. 001331936 s dobou platnosti do 16. 10. 2024, **s e z a m í t á .**
- III. Žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení.

IV. Žalované se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Základ sporu

1. Žalobkyně dne 25. 8. 2023 přiletěla na mezinárodní letiště Václava Havla, kde se při hraniční kontrole prokázala cestovním dokladem a průkazem o povolení k pobytu č. 001331936, druh: zaměstnanecká karta s platností do 16. 10. 2024 (dále „průkaz o povolení k pobytu“). Žalovaná jí v rámci prováděné hraniční kontroly průkaz o povolení k pobytu zadržela a odepřela žalobkyni vstup na území z důvodu, že nedisponuje platným oprávněním k pobytu.

II. Obsah žaloby, vyjádření žalované, replika žalobkyně

2. Žalobkyně považuje zásah žalované spočívající v zadržení průkazu o povolení k pobytu za nezákonný, neboť u tohoto dokladu neskončila platnost podle §117f odst. 1 písm. d) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky (dále „zákon o pobytu cizinců“), nabytím právní moci rozhodnutí o zrušení povolení k pobytu. Žalobkyně si není vědoma, že by v její věci vůbec mělo dojít k vydání rozhodnutí o zrušení povolení k pobytu, tím spíše že by takové rozhodnutí mělo nabýt právní moci. Žalobkyně je tak přesvědčena, že její povolení k pobytu je platné. K prokázání žalobních tvrzení žalobkyně připojila potvrzení o zadržení dokladu, fotografii průkazu o povolení k pobytu, fotografii cestovního pasu a odepření vstupu na území.
3. Ve vyjádření k podané žalobě žalovaná uvedla, že při hraniční kontrole žalobkyně provedené dne 25. 8. 2023 bylo lustrací v dostupných evidencích zjištěno, že předložený průkaz o povolení k pobytu se nachází v evidenci ztracených a odcizených dokladů a platnost povolení byla ukončena dne 30. 5. 2023. Žalovaná kontaktovala pracoviště Odboru azylové a migrační politiky, Ministerstvo vnitra ČR, které ukončení pobytu k uvedenému datu potvrdilo. Žalovaná tak v souladu s právními předpisy odepřela žalobkyni vstup na území a neplatný průkaz o povolení k pobytu zadržela.
4. V replice ze dne 25. 10. 2023 žalobkyně doplnila, že otázka, zda je zaměstnanecká karta (pobytové oprávnění, k němuž se průkaz o povolení k pobytu vztahuje) platná či nikoli je stěžejní pro posouzení zákonnosti odebrání průkazu o povolení k pobytu. Vzhledem k tomu, že dle názoru žalobkyně žádný proces zneplatnění zaměstnanecké karty nepředcházela, není možné spokojit se s údaji v cizineckém informačním systému.

III. Ústní jednání

5. Při ústním jednání dne 22. 11. 2023 žalobkyně odkázala na obsah žaloby a žádala, aby bylo žalobě vyhověno v rozsahu uvedeném v žalobním návrhu ze dne 6. 9. 2023. Žalovaná se tohoto jednání bez předchozí omluvy nezúčastnila, proto bylo rozhodováno v její nepřítomnosti podle § 101 odst. 3 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, při použití § 64 s. ř. s.
6. Městský soud v Praze (dále „městský soud“) při ústním jednání konaném dne 22. 11. 2023 k důkazu provedl dokumenty vyhotovené žalovanou k zadržení průkazu o povolení k pobytu, a to konkrétně potvrzení o zadržení dokladu ze dne 25. 8. 2023, č. j. CPR-

Shodu s prvopisem provedla: S. K.

31402-1/ČJ-2023-930533, úřední záznam ze dne 25. 8. 2023, č. j. CPR-31402-1/ČJ-2023-930533 a přípis ze dne 25. 8. 2023, č. j. CPR-31402-1/ČJ-2023-930533, kterým byl zadržený průkaz o povolení k pobytu zaslán na Ministerstvo vnitra, OAMP ČR. Z těchto důkazů soud zjistil, že žalobkyni byl průkaz o povolení k pobytu zadržen podle § 167 odst. 1 písm. m) ve spojení s § 117f odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců. Soud dále k důkazu provedl dokumenty vyhotovené žalovanou k odepření vstupu na území ČR, a to konkrétně úřední záznam ze dne 25. 8. 2023, č. j. CPR-31407-1/ČJ-2023-930533, vyplněný formulář odepření vstupu na území (Refusal of Entry at the Border), pokyn dopravci zajistit dopravu cizince do zahraničí ze dne 25. 8. 2023 a úřední záznam ze dne 12. 9. 2023 o postoupení žádosti o nové posouzení důvodů odepření vstupu žalobkyně Ministerstvu vnitra OAMP. Soud rovněž k důkazu provedl přípis Ministerstva vnitra ze dne 21. 11. 2023 a sdělení Ministerstva vnitra ze dne 12. 10. 2023, č. j. MV-163415-2/OAM-2023 ve věci posouzení důvodů odepření vstupu cizince na území ČR. Z těchto důkazů soud zjistil, že žalobkyni byl vstup na území ČR odepřen na základě zjištění, že její pobyt na území ČR byl ukončen a průkaz o povolení k pobytu se nachází v databázi neplatných dokladů (zánik zaměstnanecké karty). Městský soud rovněž k důkazu přečetl kopii průkazu o povolení k pobytu a cestovního dokladu žalobkyně. Jelikož soud neobdržel od žalovaného veškeré listiny, které byly zapotřebí pro meritorní rozhodnutí ve věci, soud ústní jednání odročil za účelem jejich o vyžádání a potřebného doplnění dokazování.

7. Při dalším ústním jednání konaném dne 20. 12. 2023 soud dále k důkazu provedl podle § 52 s. ř. s. listiny, které si vyžádal od Ministerstva vnitra ve věci ukončení zaměstnanecké karty žalobkyně, konkrétně úřední záznam sepsaný Ministerstvem vnitra dne 15. 6. 2023, ze kterého zjistil, že (i) ke dni 31. 3. 2023 bylo ukončeno zaměstnání žalobkyně u zaměstnavatele VELKÁ HVĚZDA S.R.O., IČ: 05743028 a (ii) ke dni 30. 5. 2023 zanikla zaměstnanecká karta žalobkyně, neboť v době dle § 63 odst. 1 zákona o pobytu cizinců nebylo učiněno oznámení podle § 42f odst. 7 zákona o pobytu cizinců. Dále k důkazu provedl sdělení o ukončení zaměstnání, vyslání, vnitropodnikového převedení cizince, včetně průvodky elektronického podání, učiněného dne 1. 4. 2023 a dne 28. 4. 2023 Úřadem práce zasláno na Ministerstvo vnitra. Soud poskytl účastníkům při jednání možnost s těmito důkazy se seznámit a vyjádřit se k nim.
8. Konečně, soud k důkazu provedl výpisy z databází CIS (zrušení pobytu) a SIS II (vydané doklady), které vyžádal od žalovaného. Z těchto důkazů městský soud zjistil, že v době zadržení průkazu o povolení k pobytu, tedy ke dni 25. 8. 2023, žalobkyně nedisponovala zaměstnaneckou kartou, a že průkaz o povolení k pobytu vydaný žalobkyni k zaniklé zaměstnanecké kartě byl zneplatněn.
9. V návaznosti na dokazování doplněné při ústním jednání dne 20. 12. 2023 právní zástupce žalobkyně uvedl, že žalobkyni nebyla doručena žádná výpověď z pracovního poměru. K důkazu provedené sdělení o ukončení zaměstnání pak nelze považovat za hodnověrné prokázání skutečnosti, že pracovněprávní poměr žalobkyni k tvrzenému datu zanikl. V závěrečné řeči právní zástupce žalobkyně navrhl, aby soud vydal rozsudek, kterým bude žalobě v plném rozsahu vyhověno.
10. Žalovaný ve své závěrečné řeči uvedl, že při zadržení průkazu o povolení k pobytu postupoval v souladu se zákonem, když vycházel z údajů v evidencích, jejichž zákonnost není oprávněn přezkoumávat. Proto navrhl, aby žaloba byla zamítnuta.

IV. Posouzení žaloby

11. Městský soud posoudil věc na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí (§ 87 odst. 1 část věty před středníkem s. ř. s.).
12. Podle § 82 s. ř. s. platí, že *každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen „zásah“) správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.*
13. Podle judikatury Nejvyššího správního soudu (srov. rozsudek ze dne 17. 3. 2005, č. j. 2 Aps 1/2005-65) je pro poskytnutí ochrany podle ustanovení § 82 s. ř. s. nezbytné kumulativní splnění pěti podmínek: „žalobce musí být přímo (1. podmínka) zkrácen na svých právech (2. podmínka) nezákonným (3. podmínka) zásahem, pokynem nebo donucením ("zásahem" v širším smyslu) správního orgánu, který není rozhodnutím (4. podmínka) a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo (5. podmínka)“; není-li byt jediná z těchto podmínek naplněna, nelze ochranu poskytnout.
14. Za nezákonný zásah jsou přitom považovány neformální úkony, pro které mohou, avšak nemusí být stanovena pravidla (např. faktické pokyny, bezprostřední zásahy, zajišťovací úkony), které nejsou činěny formou rozhodnutí, ale přesto osoby, vůči nimž jsou činěny, jsou povinny na jejich základě něco konat, něčeho se zdržet, nebo něco strpět (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 6. 2004, č. j. 2 Afs 17/2003-54). Zásahová žaloba tak chrání proti jakýmkoli aktům či úkonům veřejné správy směřujícím proti jednotlivci, které jsou způsobilé zasáhnout sféru jeho práv a povinností a které nejsou pouhými procesními úkony technicky zajišťujícími průběh řízení. Nemusí jít nutně o akty neformální povahy či jen o faktické úkony, nýbrž i o jakékoli jiné konání či opomenutí konat, nelze-li je podřadit pod pojem rozhodnutí ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s. Aby tedy nějaký úkon mohl být pojmově nezákonným zásahem ve smyslu § 82 s. ř. s., musí se jednat o individuální úkon veřejné moci, který je přímo namířen proti jednotlivci a přímo zasahuje do jeho veřejných subjektivních práv.
15. Soud se tak nejprve zabýval podmínkami řízení o podané žalobě, a to mimo jiné tím, zda je žalobkyně osobou aktivně legitimovanou, a zda se v dané věci jedná o zásah ve smyslu § 82 s. ř. s. Nejvyšší správní soud přitom ve svém rozsudku ze dne 19. 9. 2007, č. j. 9 Aps 1/2007-68, uvedl, že *„aktivně legitimována k podání žaloby na ochranu proti nezákonnému zásahu, pokynu nebo donucení správního orgánu je každá osoba, která tvrdí, že byla tímto zásahem, pokynem či donucením přímo zkrácena na svých právech. Soud proto v rámci úvahy o splnění podmínek řízení zkoumá pouze toto tvrzení, nikoliv už jeho důvodnost, neboť ta je předmětem vlastního meritorního posouzení věci.“*
16. Žalobkyně se podanou žalobou domáhá určení nezákonného zásahu, který spatřuje v tom, že jí žalovaná nezákonně zadržuje průkaz o povolení k pobytu. Současně požaduje, aby soud žalované zakázal v nezákonném zásahu pokračovat a přikázal vrátit průkaz o povolení k pobytu žalobkyni a uhradit jí náklady tohoto řízení.
17. Zdejší soud konstatuje, že u žalobkyně byla splněna podmínka aktivní legitimace, protože tvrdí, že zadržením průkazu o povolení k pobytu bylo zasaženo do jejích práv tím, že jí byl odepřen vstup na území ČR. Žaloba byla soudem zároveň hodnocena za včasnou,

jelikož se žalobkyně o nadepsaných skutečnostech najisto dozvěděla dne 25. 8. 2023. Předmětná žaloba byla podána dne 6. 9. 2021, tedy do dvou měsíců ode dne, kdy se žalobkyně dozvěděla o tvrzeném nezákonném zásahu a současně do dvou let od okamžiku, kdy k němu došlo (§ 84 odst. 1 s. ř. s.). Soud rovněž konstatuje, že předmětný úkon žalovaného lze považovat za zásah, když naplňuje předpoklad aktu neformální povahy, případně faktického úkonu. Přímou ze zákona o pobytu cizinců pak vyplývá, že v případě zadržení dokladu žalovaná nerozhoduje, o zadržení vydá cizinci toliko potvrzení [srov. § 167 odst. 1 písm. m) zákona o pobytu cizinců] (obdobně též např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 11. 2013, č. j. Aps 6/2013 – 37, ve kterém bylo posuzováno zadržení cestovního pasu jako zásah). Žaloba je rovněž přípustná, neboť právní řád neumožňuje domáhat se nápravy proti zadržení dokladu jinými právními prostředky. Současně jde o zásah trvajících, neboť průkaz o povolení k pobytu je žalovanou stále zadržován.

18. Následně soud přistoupil k samotnému meritu projednávané věci, tj. k posouzení, zda zadržení průkazu o povolení k pobytu je zásahem nezákonným.
19. Žalobkyně nezákonnost zásahu spatřuje v tom, že průkaz o povolení k pobytu jí byl zadržen, aniž by současně nabylo právní moci rozhodnutí o zrušení povolení k pobytu, ke kterému byl tento průkaz vydán (srov. § 117f odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců). Žalobkyně si není vědoma toho, že by v její věci vůbec mělo dojít k vydání rozhodnutí o zrušení povolení k pobytu, tím spíše že by takové rozhodnutí mělo nabýt právní moci. Při posouzení této stěžejní otázky není dle názoru žalobkyně možné spokojit se s údaji uvedenými v cizineckém informačním systému.
20. Podle § 167 odst. 1 písm. m) zákona o pobytu cizinců je policie *oprávněna zadržet doklad, jehož platnost skončila podle § 87z, 87aa nebo 117f; o zadržení dokladu vydá cizinci potvrzení.*
21. Podle § 163 odst. 1 písm. r) zákona o pobytu cizinců *ředitelství služby cizinecké policie provádí zadržení cestovního dokladu podle § 117 odst. 1 nebo dokladu, jehož platnost skončila podle § 87z, 87aa nebo 117f.*
22. Podle § 117f odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců *platnost průkazu o povolení k pobytu skončí nabytím právní moci rozhodnutí o zrušení povolení k pobytu nebo zánikem jeho platnosti. (důraz přidán)* K tomuto ustanovení městský soud doplňuje, že citované znění je účinné od 1. 7. 2023, kdy za slova „o zrušení povolení k pobytu“ bylo zákonem č. 173/2023 Sb. doplněno sousloví „nebo zánikem jeho platnosti“. Podle důvodové zprávy k citované novele je navrhované doplnění odůvodněno tím, že *k ukončení platnosti povolení pobytu nedochází pouze zrušením jeho platnosti, ale zaniká také ze zákona, a to v případech uvedených v § 62, § 63, § 76, § 86m a § 178c zákona o pobytu cizinců. Navrhované doplnění ustanovení § 117f tak zaplňuje dosavadní mezeru v zákoně.* Ačkoli jde o zákonnou úpravu platnou a účinnou až od 1. 7. 2023, jde toliko o legislativní vyjádření již dříve přijímaného názoru vyjádřeného například Krajským soudem v Ústí nad Labem v rozsudku ze dne 6. 6. 2018, čj. 15 A 119/2016-44, podle kterého: *„Průkaz o povolení k pobytu, který je pouhým dokladem o existenci povolení, nemůže samostatně bez povolení existovat. Pokud tedy bylo povolení žalobkyně k trvalému pobytu pravomocně zrušeno, logicky musela v ten stejný okamžik skončit i platnost průkazu o povolení k pobytu, neboť není možné, aby nadále existoval (resp. byl platný) průkaz o něčem, co bylo pravomocně zrušeno“.*
23. Podle § 63 odst. 1 zákona o pobytu cizinců *platnost zaměstnanecké karty zaniká nejpozději uplynutím 60 dnů ode dne, kdy cizinci skončil poslední pracovněprávní vztah splňující*

podmínky podle § 42g odst. 2 písm. b) na pracovní pozici, na kterou byla vydána zaměstnanecká karta nebo povolení k zaměstnání anebo která byla oznámena za splnění podmínek uvedených v § 42g odst. 7 až 10; to neplatí, pokud se jedná o cizince uvedeného v § 98 zákona o zaměstnanosti.

24. Podle odst. 3 cit. § 63 zákona o pobytu cizinců se odstavec 1 nepoužije, jestliže cizinec před uplynutím doby uvedené v odstavci 1 učiní oznámení podle § 42g odst. 7 nebo podá žádost o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za jiným účelem v souladu s podmínkami stanovenými tímto zákonem.
25. Podle § 42g odst. 7 zákona o pobytu cizinců změnu zaměstnavatele, pracovního zařazení nebo zaměstnání na další pracovní pozici u téhož nebo u jiného zaměstnavatele je držitel zaměstnanecké karty vydané podle odstavce 2 povinen oznámit ministerstvu nejméně 30 dnů před takovou změnou. Změnit zaměstnavatele je držitel zaměstnanecké karty oprávněn nejdříve 6 měsíců od právní moci rozhodnutí o vydání zaměstnanecké karty; to neplatí v případě rozvázání pracovního poměru cizince výpovědí z některého z důvodů uvedených v § 52 písm. a) až e) zákoníku práce, dohodou z těchto důvodů anebo okamžitým zrušením podle § 56 zákoníku práce nebo zrušením pracovního poměru zaměstnavatelem ve zkušební době a pokud cizinec tyto důvody současně s oznámením prokáže. Držitel zaměstnanecké karty vydané podle odstavce 2 dále není oprávněn změnit zaměstnavatele nebo nastoupit na pracovní pozici, bude-li budoucím zaměstnavatelem agentura práce. Držitel zaměstnanecké karty, který na území přicestoval na základě vládou schváleného programu, je oprávněn změnit zaměstnavatele nejdříve po uplynutí doby, na kterou byla tato zaměstnanecká karta vydána; to neplatí, pokud dřívější změnu zaměstnavatele umožňují podmínky vládou schváleného programu, na jehož základě držitel zaměstnanecké karty na území přicestoval. Držitel zaměstnanecké karty dále není oprávněn oznámit změnu zaměstnavatele po uplynutí doby uvedené v § 63 odst. 1.
26. Podle §88 odst. 1 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti (dále „zákon o zaměstnanosti“), platí, že zaměstnavatel je povinen písemně informovat příslušnou krajskou pobočku Úřadu práce, jestliže cizinec, kterému bylo vydáno povolení k zaměstnání, zaměstnanecká karta nebo modrá karta, a) nenastoupil do práce, nebo b) ukončil zaměstnání před uplynutím doby, na kterou bylo vydáno povolení k zaměstnání, zaměstnanecká karta nebo modrá karta, a v případě, že zaměstnání bylo ukončeno výpovědí z některého z důvodů uvedených v § 52 písm. a) až e) zákoníku práce nebo dohodou z těchto důvodů anebo okamžitým zrušením podle § 56 zákoníku práce, i důvod ukončení zaměstnání.
27. Podle §88 odst. 2 zákona o zaměstnanost, informační povinnost podle odstavce 1 písm. a) musí zaměstnavatel splnit v případě cizince, kterému byla vydána zaměstnanecká karta nebo modrá karta, nejpozději do 45 kalendářních dnů ode dne, kdy byly splněny podmínky pro vydání zaměstnanecké karty nebo modré karty, a v případě cizince, kterému bylo vydáno povolení k zaměstnání podle § 92, nejpozději do 10 kalendářních dnů ode dne, kdy měl cizinec nastoupit na pracovní místo. Informační povinnost podle odstavce 1 písm. b) musí zaměstnavatel splnit nejpozději do 10 kalendářních dnů ode dne, kdy cizinec ukončil zaměstnání.
28. Podle § 158 odst. 1 písm. b) bod 5. zákona o pobytu cizinců policie při výkonu působnosti podle tohoto zákona provozuje informační systém cizinců, jehož je správcem a který obsahuje jméno, popřípadě jména, příjmení, včetně dřívějších jmen a příjmení, den, měsíc a rok narození, pohlaví a státní příslušnost cizince, jeho rodné číslo, nebo jiný identifikační údaj

sdělený tímto cizincem, obrazový záznam, například fotografii, cizince, jeho daktyloskopické otisky a údaje o jeho tělesných znacích. Dále se v informačním systému cizinců o cizinci vedou údaje o zrušení, zániku nebo skončení platnosti víza nebo dokladu vydaného podle tohoto zákona, včetně uvedení jeho druhu a čísla, a důvodu zrušení, zániku nebo skončení platnosti.

29. Podle § 165 písm. o) zákona o pobytu cizinců *ministerstvo v rámci působnosti ve věcech vstupu a pobytu cizinců na území a jejich vycestování z tohoto území je oprávněno do informačního systému podle § 158 odst. 1 vkládat údaje a v rozsahu nezbytném pro plnění úkolů podle tohoto zákona využívat údaje vedené v informačních systémech podle § 158.*
30. Z citovaných zákonných ustanovení vyplývá, že platnost zaměstnanecké karty automaticky zaniká nejpozději uplynutím 60 dnů ode dne, kdy cizinci skončil poslední pracovněprávní vztah. O zániku zaměstnanecké karty se v takovém případě rozhodnutí nevydává. K zániku zaměstnanecké karty nedojde, pokud (a) cizinec požádá v předem stanovené lhůtě o její změnu nebo (b) k ukončení pracovněprávního vztahu došlo ze strany zaměstnavatele [výpověď podle § 52 zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce (dále „zákoník práce“), ukončení dohodou z těchto důvodů či okamžitého zrušení pracovního poměru podle § 56 zákoníku práce] a cizinec požádá o změnu zaměstnanecké karty v ochranné lhůtě 60 dnů ode dne skončení pracovního poměru. Skutečnost, že došlo k ukončení pracovního poměru cizince, Ministerstvu vnitra, jako příslušnému orgánu státní správy v oblasti pobytu cizinců, zásadně sděluje Úřad práce ČR, jako orgán státní správy příslušný pro oblast zaměstnanosti, a to na základě informační povinnosti stanovené zákonem o zaměstnanosti zaměstnavatelů zaměstnávajícím cizince. K okamžiku zániku zaměstnanecké karty zaniká průkaz o povolení k pobytu k této kartě vydaný, neboť svou povahou jde o pouhý doklad o existenci takového povolení, který ovšem nemůže samostatně existovat bez tohoto povolení (srov. obdobně rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 6. 6. 2018, čj. 15 A 119/2016-44, b. 17). Údaje ve věcech vstupu a pobytu cizinců na území ČR vkládá Ministerstvo vnitra do informačního systému cizinců provozovaného žalovanou.
31. Ze správního spisu a soudem provedeného dokazování soud zjistil, že zaměstnavatel žalobkyně, společnost VELKÁ HVĚZDA S.R.O., IČ: 05743028, dne 1. 4. 2023 oznámila Úřadu práce ČR, krajské pobočce v Příbrami, že s účinností ke dni 31. 3. 2023 zanikl pracovněprávní vztah mezi ní a žalobkyní, a to z důvodu výpovědi podle § 52 zákoníku práce (či dohodou z těchto důvodů). Tuto informaci příslušná krajská pobočka úřadu práce dne 28. 4. 2023 poskytla Ministerstvu vnitra. Jelikož žalobkyně Ministerstvu vnitra neoznámila v prekluzivní lhůtě 60-ti dnů od oznámeného data skončení pracovního poměru změnu zaměstnavatele, pracovního zařazení nebo zaměstnání na další pracovní pozici u téhož nebo jiného zaměstnavatele, Ministerstvo vnitra dne 15. 6. 2023 vyhotovilo úřední záznam o zániku zaměstnanecké karty žalobkyně ke dni 30. 5. 2023 a současně tuto informaci zaneslo do příslušných informačního systému vedeného žalovanou (cizinecký informační systém – CIS TDU) a dále do Schengenského informačního systému II generace (evidence SIS II). Nahlédnutím do těchto evidencí při příletu žalobkyně do ČR dne 25. 8. 2023 žalovaná při hraniční kontrole provedené v 6:55 hod. na mezinárodním letišti Václava Havla zjistila, že žalobkyní předložený průkaz o povolení k pobytu je od 30. 5. 2023 veden jako neplatný, neboť k němu náležející zaměstnanecká karta zanikla. Zjištěnou skutečnost žalovaná ověřila i telefonickým dotazem na pracoviště Odboru azylové a migrační politiky, Ministerstvo vnitra ČR, který ukončení pobytu ke dni 30. 5. 2023 potvrdil. Následně tedy žalovaná neplatný průkaz o

povolení k pobytu žalobkyni zadržela podle § 167 odst. 1 písm. m) zákona o pobytu cizinců, přičemž o jeho zadržení vystavila potvrzení ve formě úředního záznamu č. CPR-31402-1/ČJ-2023-930533, který žalobkyně podepsala.

32. Mezi účastníky není sporné, že k odebrání průkazu o pobytu došlo na základě údaje v informačním systému, podle něhož bylo rozhodnuto o zrušení zaměstnanecké karty, a telefonické konzultaci s Ministerstvem vnitra, které tuto skutečnost potvrdilo.
33. Žalobkyně nicméně tvrdí, že formalizované rozhodnutí o zrušení zaměstnanecké karty nebylo vydáno, z čehož vyvozuje, že dne 25. 8. 2023 byla zaměstnanecká karta platná. Žalovaný netvrdil, že by měl k dispozici rozhodnutí o zrušení zaměstnanecké karty a žádné takové rozhodnutí ani není součástí předložených správních spisů. Ministerstvo vnitra k přímé výzvě soudu rozhodnutí o zrušení zaměstnanecké karty nezaslalo, uvedlo však, že zaměstnanecká karta zanikla ze zákona podle § 63 odst. 1 zákona o pobytu cizinců a k tomu zaslalo soudu podklady, na základě kterých se o dozvědělo o zániku pracovního poměru žalobkyně. Soud v rámci ústního jednání tyto důkazy provedl (viz bod 7 výše). Žalobkyně následně namítla, že k ukončení jejího pracovního poměru výpovědí nedošlo, neboť žádnou výpověď neobdržela. Bylo tedy třeba vyřešit, zda údaje, ze kterých správní orgány vycházely, byly pro zápis zániku zaměstnanecké karty do příslušných evidencí dostačující.
34. V rámci doplněného dokazování bylo zjištěno, že k provedení záznamu o zániku zaměstnanecké karty došlo na základě oznámení Úřadu práce ČR a oznámení zaměstnavatele podle §88 odst. 1 zákona o zaměstnanosti. Citované ustanovení stanoví zaměstnavatelům zaměstnávajícím cizince povinnost písemně informovat Úřad práce ČR o předčasném ukončení pracovního poměru. Jedná se o povinnost informační nikoli dokladovou. Toto oznámení je pak podkladem pro závěr o předčasném ukončení pracovního poměru. Od tvrzeného data ukončení pracovního poměru Ministerstvo vnitra počítá lhůtu 60 dnů k oznámení změny v údajích zaměstnanecké karty. Žalobkyně v této lhůtě žádnou změnu nenahlásila, proto jejím uplynutím došlo k formálnímu zániku zaměstnanecké karty.
35. Brojí-li nyní žalobkyně proti samotné hmotněprávní skutečnosti zániku jejího pracovního poměru, soud uvádí, že předmětem tohoto řízení je přezkum zákonnosti postupu žalované při hraniční kontrole 25. 8. 2023, tedy přezkum skutečnosti, zda žalovaná při zadržení průkazu o povolení k pobytu postupovala v souladu s § 3 správního řádu a v rozsahu přiměřeném okolnostem věci zjistila skutkový stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Soud přezkoumal postupy žalované a doplnil dokazování o podkladové listiny, na základě kterých byl údaj o zneplatnění průkazu o povolení k pobytu do evidence zapsán a dospěl k závěru, že správní orgány postupovaly v souladu se zákonem, když do evidence zanesly informace zjištěné v rámci vzájemné informační povinnosti stanovené úřadům a zaměstnavatelům při dohledu nad zaměstnáváním cizinců na území ČR.
36. Soud v rámci tohoto řízení není oprávněn přezkoumávat, zda pracovní poměr žalobkyně byl ukončen v souladu s hmotným právem, tato otázka spadá do působnosti soudů rozhodujících v civilním řízení. Je-li tedy žalobkyně názoru, že k rozvázání pracovního poměru platně nedošlo, je třeba tento nárok uplatnit prostřednictvím civilní žaloby. Skutečnost, že by takovouto žalobu podala, žalobkyně ovšem nijak netvrdí.

37. Městský soud tak uzavírá, že postup žalované při zadržení průkazu o povolení k pobytu neshledal nezákonným. Žalovaná byla oprávněna průkaz o pobytu zadržet, a to na základě ust. § 167 odst. 1 písm. m) ve spojení s § 163 odst. 1 písm. r) a § 164 odst. 1 písm. l) a § 117f odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců. Jelikož skutkový stav existující v době tvrzeného zásahu (tedy v době zadržení dokladu ke dni 25. 8. 2023) i v době vydání tohoto rozhodnutí zůstává neměnný, stejně jako údaje v informačních systémech žalované, žalovaná není ani nadále povinna průkaz žalobkyni vydat.
38. Pro úplnost věci soud doplňuje, že problematikou automatického skončení dlouhodobého pobytu zánikem zaměstnanecké karty a její souladnosti s unijní (EU) úpravou se zabýval Nejvyšší správní soud například v rozsudcích ze dne 20. 4. 2021, č. j. 1 Azs 471/2020-69 či ze dne 17. 9. 2019, č. j. 4 Azs 275/2019-27. V posledně citovaném rozsudku Nejvyšší správní soud v odst. 13 uvedl: „V posuzovaném případě byl stěžovatel držitelem platné zaměstnanecké karty, přičemž dne 20. 2. 2018 ukončil pracovní poměr, ke kterému bylo toto oprávnění vydáno. Vzhledem k tomu, že v průběhu 60 denní lhůty nepodal žádost o souhlas se změnou zaměstnavatele ani nepožádal o prodloužení této lhůty, došlo k naplnění podmínek § 63 odst. 1 zákona o pobytu cizinců. Na základě výše uvedených skutečností tak vlastním jednáním stěžovatele došlo k zániku platnosti zaměstnanecké karty, přičemž správní orgán prvního stupně následně vydal rozhodnutí o správním vyhoštění. Nejednalo se tedy o situaci, ve které by platnou zaměstnaneckou kartu stěžovatele správní orgán prvního stupně odnímal, a proto Nejvyšší správní soud nepřisvědčil námitce stěžovatele, že i v jeho případě mělo být vydáno odůvodněné rozhodnutí podle čl. 8 odst. 1 směrnice.“ V odst. 14 pak dále uvedl: „Nejvyšší správní soud na základě výše uvedených skutečností uzavírá, že ustanovení § 63 odst. 1 zákona o pobytu cizinců není v rozporu s unijní právní úpravou obsaženou ve směrnici. O správnosti tohoto závěru nemá Nejvyšší správní soud žádné pochybnosti, a proto neshledal žádný důvod k podání žádosti Soudnímu dvoru Evropské unie o rozhodnutí o předběžné otázce. Dále závěrem konstatuje, že ačkoliv je stěžovatel cizincem, je jeho povinností znát a dodržovat právní předpisy platné v České republice, a to včetně zákona o pobytu cizinců. Nesplní-li tuto povinnost, musí také nést odpovídající důsledky spočívající v zániku oprávnění pobývat na území České republiky.“
39. Na podaném závěru nemůže ničeho změnit ani žalobkynina snaha odvrátit účinky odepření vstupu na území (a s tím související přezkum oprávněnosti zadržení průkazu o povolení k pobytu) skrz podanou žádost o nové posouzení důvodů odepření vstupu, které navíc ani vyhověno nebylo. Účinky zániku zaměstnanecké karty v podobě zániku (zneplatnění průkazu o povolení k pobytu) tak stále trvají.

V. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

40. Jelikož městský soud neseznal žádný ze vznesených žalobních bodů důvodným, rozhodl o nich tak, že žalobu zamítl.
41. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně v řízení úspěch neměla, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalované, která by jinak měla právo na náhradu nákladů řízení, nevznikly v řízení žádné náklady nad rámec její úřední povinnosti, proto jí soud podle § 60 odst. 7 s. ř. s. náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního

soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 20. prosince 2023

Mgr. Gabriela Bašná v.r.
předsedkyně senátu